Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30277
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

cenobio. illuc ꝓperat abbas mq̃ntr eiq; rem
indicat. Qui mox ꝑ sacēsis amissione ual
de suspectus ē redditus. Quum stati de clien
tib⁹ mutuo de fratib; qui sollicite uiquiāt.
Qui recognito monacho eū renunciassent
abbati hunc ēē sacēstam. mutat ad mulie
rem que infamata fuerat de consorcio fla
gicii callidos inuestigatores. Sua ū his q̃
monacho ꝓcurarant audius. admodū con
sternata ē. Et ut ē mulieris inconstantia
suscitatiuū illis. rem omnē diu tectā dete
gt. insup qua nocte postremo die apud eā
fuerit quaue hora discesserit. ñ tacet. Hac
illa ⁊ hora pata cognoscit. q̃ ille pulsan
dis matutinis absens fuerat. unde abbas
plene colligens qd submersus fuisset. re
deundo. ac pacto omne. desperat animo
de eī salute. ⁊ uocata ut in talib⁹ reb⁹ fieri
solet omū congregatione miserabilit ē con
questus. qd tam publica ꝓpinquitate. ꝓtin
gente. defecisset honor monastii pstin.
fīsq; lacrimose consulitur. ut cōmuniter deli
berent qd in tanta re optimū factū sit. Te
illi qa nullus audebat spare salutē hois
in tanta uiqtate intercepti. parē id capi
unt consilii. ut ꝑ illo nec missa dicant. nec
pces fundant. nec saltē corp eī de aqua le
uent. Iam licet idē fuisset olim dilectus
a q̃m plurimis. hoc tñ eis uidebat ⁊ ratio
ni congruū. ⁊ auctoritati canonū quem
ens. uidebatq; eis diu hoc uulgatū foret
inter laicos. honori pficere monastii. u
debat etiā ad cetos cautela ꝓuēq; hanc
ꝓmulgationē fore loco utile exemplū.
Quid multa. Habito diu consilio placuit cō
munē hec diffinitio. Erat autē quidā fī
adolescens inter cetos defuncto illi qndā
familiaris ⁊ dilectus ꝑ cetis ēēt feruen
tissimi in ordine monastico. ⁊ studio
sissimi in seruicio sce Marie cui gia re
plicam hec omia. Iste ū frater siu dulcis
amici morte audita. nimio merore ange
batur. que sibi merore dapnato illius
animē geminabat. Ergo tactus cōpassio
ne ꝑ maxima. fiduciāq; habens ñ exigu
am in di mia. diffinitionē capituli nimis
egre tulit. iudicansq; hanc prius senten
tiam sibi intolerabile manante fletu ab
oculis. dedecorat misero uultu ꝑ dolore
mis. pcidit in medū humi pstratus to
to corpe ante abbatis frūmq; omniū pe
des orat. obsecrat cū singultu ⁊ gemitu. q̃
tinus liceret sibi saltem ꝑ amici anima
pissime di genitris clemiā depcari. Vi
sa ē autē aliqb⁹ temerata hec petico. f; an
te omis armari id ē cantor eccle guusti
ma in eū cōmotus ē indignatione. Hāq;
is erga pstati sacēsti aliqd simultatis ha
bere in animo consueuerat. ꝑ ut iues hec
etiā quorūq; pfectoꝝ pcordia maculat.
Increpat itaq; iuuenē relanguens ama
re atq; contumeliose illi pstumptuōē. f;
ille nec abbatis monitis. nec ꝑ exhortatio
nib⁹ frīm. nec ꝑ conuiciis armarii. qui
maxime urgebat cōpesci a sua pericione
poterat. Igitur magis ac magis instan
tē ñ ferens abbas pia importunitate ad
ultimū deductus ē. quippe haut nescius
q̃m pro ille fratre feruiret do studio. am
plius illi urebat contistari. ⁊ dolorē ei ap
ponere. annuit ei itaq; dicēs. ⁊ si ad de
functi animā nullū puenuret ex frūm
orationib⁹ auxiliū. saltem uiuenti ut
patres dicunt ēēt inde aliqd solatiū.
Impetrato q̃ qd exorauerat ille fr. ñ ocio
tepus ꝓsupsit oscitando segnit. f; in clau
stro sub aliq colupna uel in aliquo angu
lo sedens. ⁊ codicem ex more aut mani
aut gremio tenens. diu forsitan alio ui
debatur intendere. nulla hora. nullo fe
re monito sua dnam. suiq; singlare re
fugiū. desinebat animi clamore. Quoci
ens ū fortuna ei facultas aduenerat in
grediendi eccl̃am sacēs altariū cū magni
suspiritis aduoluebat. ac ante sacra cru
cifixi dñi imaginē lacrimans miserabi
liter ꝓquerebatur specialit ū ante pis
sime dnē niē memoria uolutabatur.
ipsa cū gemitu. ipsa cū fletib⁹ ubrimis i
uocabat. S; qd hec. Qd nitor dicere. qd
nequeo enarrare. Vt aut apls. intpella
re studebat gemitib⁹ inenarrabilib⁹. Ex
tis itaq; rei docuit q̃m se inenarrabili
ter habuerit. nā pissima di genitrix pie
tate uicta ex more executa siu seruili
uocifeationib⁹ minimatis. ⁊ iugi mero
re. illi consolari dedignata ñ ē. Apparu
it q̃ fletu anxie alienato penitus a sclo
psentis mitis ei acies dulcis angloꝝ re
gina. Qua insolita uisione ille tremefac
tus ē opido. Siqde cū tanta claritate
cū tanti luminis circūfusione appa
ruerat. q̃nta unpatcem toci condire
uniusitatis decebat. stetit tñ. ⁊ fr̃ mox
ipsa recognouit. eade dante manū. eade
illustrante intellectū. Blande itaq; stu
penti monachu cōpellans illa ou pie
scisitat que illi ēēt causa tanti doloris